

проводихъ въ Рымъ за да ся издѣйствува осужданіе то му. Слѣдъ нѣколко дни, крака-та му ся надухъ много, и Куріо умоли стражаръ-тъ на тьменицѣ-тѣ да му дозволи да извади единъ си кракъ

за два-дни отъ кладж-тѣ. Съ помощъ-тѣ на единъ тоягъ, нѣколко парцали и обушата си, той си направи единъ лѣжливъ кракъ, кого-то привърза къмъ дѣсно-то си колѣно, и като поискъ отъ стражара позволеніе за промѣненіе и сега да извади и лѣвый-тъ си кракъ за нѣколко врѣме, той тури лѣжливый си кракъ вмѣсто дѣснаго-тъ си въ кладж-тѣ. Стражаръ-тѣ не е можаль да види това, защо-то бѣше тьмно въ затвора. Куріо сега бѣше свободенъ, прѣзъ ношъ-тѣ той отвори вратата на затвора си и побѣгнѣ.

По послѣ той пріе длѣжность въ университета въ Павілѣ, гдѣ-то прѣподаваше прѣзъ три години, въ кое-то врѣме ученици-тѣ и пріятели-тѣ му го покровителствувахъ отъ Инквизиції-тѣ, до гдѣ-то най-сетиѣ въ 1543 год. Папа-та ся смѣси, а той быде принуденъ да побѣгне въ Швейцарії. Скоро слѣдъ това, Куріо пакъ отиде въ Италії да земе женж-тѣ и дѣца-та си. Инквизиціята го очакваше и намѣри го въ градъ Пасса, гдѣ-то бѣше повыкаль фамилії-тѣ си. Той сѣдѣше на обѣдъ кога-то внезапно влѣзе единъ Папски стоникъ и му заповѣда да ся прѣдаде. Нѣколко войскари бѣхъ останжли при вратата. Куріо кой-то